

கீழே பள்ளத்தாக்கில்

[17:14-27]

உயர்ந்த மலையிலிருந்து கீழிருக்கும் பள்ளத் தாக்குக்கு காட்சி மாறுவதை அதிகாரம் 17 வெளிப்படுத்துகிறது. மலைக்கு கீழே இருந்து விட்ட சீஷர்களால் பிசாசு பிடித்திருந்த ஒரு பையனிடத்திலிருந்து பிசாசை விரட்ட அவர்களால் கூடாமல் போயிற்று (17:14-21). தேவனுடைய பெலத்தை நம்புவதற்குப் பதிலாக அவர்கள் தங்கள் சுய பெலத்தின் மேல் நம்பிக்கை வைத்ததால். அவர்கள் தோல்வி கண்டதாக தெரிகிறது. அவர்களுடைய விசுவாசக் குறைவு அந்த சந்ததிக்கே முகவர்களாகக் காட்டியதால், இயேசுவின் கடிந்து கொள்ளுதலுக்கு அது வழிவகுத்தது. அதற்கு மாறாக இயேசு உடனடியாக அந்த வாலிபனை சுகப்படுத்தினார்.

இந்தக் காட்சியைத் தொடர்ந்து அங்கிருந்து கூட்டாத்தாரோடு, கலிலேயாவில் இன்னும் அவர் இருந்தபோது, இயேசு தமக்கு வரவிருந்த மரணத்தை முன்னுரைத்தார் (17:22, 23). இந்த நேரத்தையும் இடத்தையும் தெரிந்தெடுத்து தமது சீஷர்களை அவர்களுடைய எதிர் காலத்தை சந்திப்பதற்கு ஆயத்தப்படுத்த தெரிந்து கொண்டார்.

அதிகாரத்தின் முடிவில், அவர்கள் கப்பர்நகூமில் இருக்கையில், வரிசெலுத்துதல் குறித்து பிரச்சனை பேசப்படுகிறது (17:24-27). தேவன் கடந்த காலத்தைப்போலவே, இயேசுவின் தேவைகளையும் அவருடைய சீஷர்களின் தேவைகளையும் சந்திப்பதாக படம் பிடித்துக் காட்டப்படுகிறது.

பிசாசு பிடித்திருந்த மகன்

சொஸ்தப்படுத்தப்படுதல் (17:14-21)

இயேசு வாலிபனை சுகப்படுத்துதல் (17:14-18)

¹⁴ அவர்கள் ஜனங்களிடத்தில் வந்தபோது, ஒரு மனுஷன் அவரிடத்தில் வந்து, அவர் முன்பாக முழங்கால் படியிட்டு:

¹⁵ ஆண்டவரே என் மகனுக்கு இரங்கும், அவன் சந்திரரோகியாய்க் கொடிய வேதனைப்படுகிறான்; அடிக்கடி தீயிலும், அடிக்கடி ஜலத்திலும் விழுகிறான்.

¹⁶ அவனை உம்முடைய சீஷர்களிடத்தில் கொண்டு வந்தேன்; அவனைச் சொஸ்தமாக்க அவர்களால் கூடாமற் போயிற்று என்றான்.

¹⁷ இயேசு பிரதியுத்தரமாக: விசுவாசமில்லாத மாறுபாடுள்ள சந்ததியே, எதுவரைக்கும் நான் உங்களோடு இருப்பேன்? எதுவரைக்கும் உங்களிடத்தில் பொறுமையாயிருப்பேன்? அவனை என்னிடத்தில் கொண்டு வாருங்கள் என்றார்.

¹⁸இயேசு பிசாசை அதட்டினார்; உடனே அது அவனை விட்டுப் புறப்பட்டது; அந்நேரமே அந்த இளைஞர் சொஸ்தமானான்.

மலை உயரத்தின் மகிமையிலிருந்து பள்ளத்தாக்கின் நம்பிக்கையற்றத் தன்மைக்குத்தள்ளப்படுகிற காட்சிக்கு மாறுகிறது. மாற்கு சவிசேஷம் வாசகர்களுக்கு கூடுதல் விளக்கத்தைக் கொடுத்து இந்தக் காட்சியை இன்னும் விளக்கமாக படம்பிடித்துக் காட்டுகிறது. இயேசுவும் மூன்று அப்போஸ்தலர்களும் மலையிலிருந்து கீழே வந்தபோது, அவர்கள் ஒரு முற்றிலும் அலங்கோலமான ஒரு கூட்டத்தை எதிர்கொள்கின்றனர், அவர்கள் விட்டுச் சென்றிருந்த மற்ற ஒன்பது அப்போஸ்தலர்களும் அமைதியற்ற நிலைமைக்கு நடுவே விடப்பட்டிருந்தார்கள் (மாற்கு 9:14-16). ஒரு மனநிலை குலைந்திருந்த தகப்பன் பிசாசினால் பீடிக்கப்பட்டிருந்த தனது மகனை இயேசுவிடம் கொண்டு வர முயற்சித்தான், அவர் அவனை சுகமாக்கக் கூடும் என்ற நம்பிக்கை அவனுக்கு இருந்தது. இயேசு (மலைமேல்) போயிருந்தபடியால், அங்கிருந்த அப்போஸ்தலர்களிடம் தனது மகன் சொஸ்தமாக்கப்படுவதற்கு ஒப்புக்கொடுத்தான். இப்படிப்பட்ட முயற்சியினால் அவர்கள் அடைந்த வெற்றியை அவன் ஒருவேளை கேள்விப்பட்டிருக்கலாம் (மாற்கு 6:13). இதற்கு முன்பு எப்படிப்பட்ட விளைவுகள் வந்திருந்த போதிலும், இந்தத் தடவை அப்போஸ்தலர்கள் மிகவும் பரிதாபமாக தோல்வியுற்றிருந்தனர்.

ஒன்பது அப்போஸ்தலர்களும் கூட்டத்தால் சூழப்பட்டிருந்தார்கள், வேத பாரகர்கள் அவர்களிடத்தில் தர்க்கித்துக் கொண்டிருந்தார்கள் (மாற்கு 9:14). அப்போஸ்தலர்கள் பிசாசை துரத்தவில்லை என்பதால் அவர்களை அவர்கள் கண்டித்து பேசிக் கொண்டிருந்திருக்கக் கூடும். இயேசு வந்தபோது ஜனங்கள் ஆச்சரியப்பட்டு, ஓடிப்போய் அவரைச் சூழ்ந்து கொண்டிருந்தார்கள் (மாற்கு 9:15). அவர்கள் மிகவும் ஆச்சரியப்படக்காரணம் என்ன? மலையின் மேல் அவர் அடைந்த மகிமை இன்னும் அவரிடத்தில் காணப்பட்டதா? அது மோசே சீனாய் மலையிலிருந்து வந்த போது இருந்த பிரகாசத்துக்கு ஒப்பாக இருந்ததா (யாத்திராகமம் 34:29-35)? இந்தக் கருத்து விவாதத்திற்குரியதாயிருக்கிறது, இயேசு இறங்கி வந்ததற்கு ஒப்பானதாக அதற்கு முன்பு மோசே இறங்கி வந்தபோது இருந்தது, நியாயப்பிரமாணத்தைக் கொடுத்தவர் சீனாய் மலையிலிருந்து கீழே வந்தார். அவர் தேவனுடைய மகிமைப் பிரகாசத்தில் நுழைந்து திரும்பினார், கீழே கலக்கமுற்றிருந்த கூட்டத்துடன் வந்து சேர்ந்தார். ஒன்பது சீஷர்கள் விட்டுச் செல்லப்பட்டது போலவே மோசே பொறுப்பாக விட்டுச் சென்றவர்கள் (ஆரோனும் ஊரும்) தங்களுடைய விசுவாச விஷயத்தில் இடறியிருந்தார்கள் (யாத்திராகமம் 24:12-18; 32:1-35).

வசனங்கள் 14, 15. அவரது வருகையில் இயேசு வேதபாரகர்களைப் பார்த்து அவர்கள் தம்முடைய சீஷரோடு என்ன பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள் என்று கேட்டார் (மாற்கு 9:16). இந்த வேளையில் பிசாசு பிடித்திருந்தவனுடைய தகப்பன் இயேசுவினிடத்தில் வந்து, முழங்கால்படியிட்டு, தன் மகனுக்கு இரங்க வேண்டும் என்று கேட்டான். உண்மையில் அந்த மனுஷன் வேதபாரகர்களிடம் இயேசு கேட்ட கேள்விக்கு பதில் கொடுப்பது போல சத்தமாய் பேசினான் (மாற்கு 9:17; லூக்கா 9:38). அவன் இயேசுவிடம் கெஞ்சி, “எங்கள் மேல் மனதிரங்கி எங்களுக்கு உதவ வேண்டும்!” என்றான் (மாற்கு 9:22).

தகப்பன் தன் மகனுடைய நிலைமையை இயேசுவிடம் சொன்னான்: அவன் சந்திரரோகியாய் கொடிய வேதனைப்படுகிறான்; அடிக்கடி தீயிலும் அடிக்கடி ஜலத்திலும் விழுகிறான் என்றான். “சந்திரரோகம்” எனும் வார்த்தை கிரேக்க மொழியில் (selēniazomai) “சந்திரன்” எனும் வார்த்தையுடன் தொடர்புடையது (selēnē).¹ பழங்கால கலாச்சாரத்தின்படி மனாரீதியாகவோ சாரீரீதியாகவோ நலத்தில் கேடுண்டாகும் போது சந்திரனின் (மதி) வட்டத்தில் ஏற்படும் கோளாரினால் விளைவிக்கப்படுகிறது என்று நம்பினார்கள். செவிடும் ஊமையுமாய் இருப்பதுமன்றி, அவன் ஜன்னி வந்தவனாக காக்கா வலிப்பு போல் அவ்வப்பொழுது இந்த பையன் அலைக்கழிக்கப்பட்டான் (மாற்கு 9:17, 18, 25; லூக்கா 9:39, 42). இந்த வலிப்பு வியாதி அவனுடைய வாழ்க்கையில் ஆபத்தாக இருந்தது, அது அவனை தீயிலும் ஜலத்திலும் தள்ளியது (மாற்கு 9:18, 22). இந்த நிலைமை ஒரு சாதாரண வாழ்வைக் கூட வாழமுடியாத அளவுக்கு அவனை தடுத்திருக்கும். இயல்பான பாதிப்பையே இவன் பெற்றிருக்க கூடும் என்று விளக்கம் கொடுக்க இயலும் என்றாலும், வசனப்பகுதியில் அவன் சிறுவயது முதற்கொண்டே உண்டாயிருந்தது என்று சொல்லப்படுகிறது (9:21, 25).

வசனம் 16. தனது மகனைப் பிடித்திருந்த பிசாசை துரத்த இயேசுவின் சீஷர்களால் கூடாமற் போயிற்று என கண்டு, இயல்பாகவே அந்த தகப்பன் ஏமாற்றமடைந்திருக்கக்கூடும். அவன் அவர்களை உம்முடைய சீஷர்கள் என்று அழைத்து, ரபீமார்களின் மாணவர்களும் பிசாசுகளை விரட்டுவதற்கான வல்லமை இருப்பதாக சொல்லித்திரிந்த படியால் அவர்களிடமிருந்து வித்தியாசப்படுத்திக் காட்டினான் (காண்க 12:27க்கான விளக்கவுரை). பையனுடைய ஆபத்தான நிலைமையால் அவனுடைய தகப்பனுடைய நம்பிக்கையற்ற நிலைமையை புரிய வைக்கிறது.

அவன் இயேசுவைக் குறித்து கேள்விப்பட்டதும், கர்த்தர் தனது மகனை சுகமாக்கி குடும்பம் சாதாரண நிலைமையில் வாழ ஏதுவாக்குவார் என்ற உயர்வான நம்பிக்கையைக் கொண்டிருந்திருக்க வேண்டும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. இப்பொழுது, சீஷர்களால் கூடாமற் போனபடியால், இயேசுவாலும் கூடாமல் போகும் என்று அவன் பயந்தான். தகப்பனுக்கும் இயேசுவுக்குமிடையே நடந்த உரையாடலை மாற்கு பதிவு செய்துள்ளபடி பார்த்தால் அப்படித்தான் நடந்தது என்பதை உறுதிப்படுத்துகிறது. அந்த தகப்பன் இயேசுவை கெஞ்சி, “நீர் ஏதாகிலும் செய்யக் கூடுமானால், எங்கள் மேல் மனதிரங்கி, எங்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டும்” என்றான். இயேசு அவனை நோக்கி; “விசுவாசிக்கிறவனுக்கு எல்லாம் கூடும்” (மாற்கு 9:23) என்றார். பிள்ளையின் தகப்பன் “விசுவாசிக்கிறேன் ஆண்டவரே, என் அவிசுவாசம் நீங்கும்படி உதவி செய்யும்” என்று கண்ணீரோடே சத்தமிட்டுச் சொன்னான் (மாற்கு 9:24).

வசனம் 17. இயேசுவின் கடினமான வார்த்தைகள் அங்கிருந்த முழு கூட்டத்தையும், சீஷர்களையும் சேர்த்தே குறிப்பிடப்பட்டது என்பதில் சந்தேகமில்லை. ஆத்துமாவின் வருத்தத்தினால், அவர் சத்தமாய் வேதனைக் குரலில், விசுவாசமில்லாத மாறுபாடுள்ள சந்ததியே, எதுவரைக்கும் நான் உங்களோடு இருப்பேன்? எதுவரைக்கும் உங்களிடத்தில் பொறுமையாய் இருப்பேன்? அவனை என்னிடத்தில் கொண்டு வாருங்கள் என்றார்.

அவர்களுடைய அவிசவாசமும் ஆவிக்குரிய குறைபாடும் இயேசுவால் பொறுத்துக் கொள்ள கூடாத பாரமாயிருந்தது. “விசுவாசமில்லாத மாறுபாடுள்ள சந்ததியே” எனும் பதம் உபாகமம் 32:5, 20ல் இஸ்ரவேலரின் முரட்டாட்டத்தை விவரிக்கக் கூடியதாக சொல்லப்பட்ட வார்த்தை (காண்க மத்தேயு 12:39; 16:4; நடபடிகள் 2:40; பிலிப்பியர் 2:15).

வசனம் 18. மாற்கு லூக்கா ஆகிய இருவருமே, இயேசுவிடத்தில் அந்தப் பையன் கொண்டுவரப்பட்டபோது, “பிசாசு அவனைக் கீழே தள்ளி, அலைக் கழித்து” என்று குறிப்பிட்டுள்ளனர் (மாற்கு 9:26; லூக்கா 9:42). மத்தேயு எழுதின சவிசேஷத்தில் சாதாரணமாக சொல்லப்படுவதாவது, இயேசு பிசாசை அதட்டினார், உடனே அது அவனை விட்டுப் புறப்பட்டது; அந்நேரமே அந்த இளைஞன் சொஸ்தமாக்கப்பட்டான். மாற்கு சொல்லுகிறார், இயேசு கட்டளையிட்டபடியினால், உடனே அவனை விட்டு புறப்பட்டு போயிற்று, அவன் செத்தவன் போல் கிடந்தான் (மாற்கு 9:26). இயேசு அவன் கையைப் பிடித்துத் தூக்கினார், அவனை எழுப்பி, அவன் தகப்பனிடத்தில் அவனை ஒப்புக்கொடுத்தார் (மாற்கு 9:27; லூக்கா 9:42). இதன் விளைவாக, ஜனங்கள் தேவனுடைய மகத்துவத்தைக் குறித்து பிரமித்தார்கள் (லூக்கா 9:43).

சீஷர்களின் தோல்வியைக் குறித்து இயேசு விளக்கமளித்தல் (17:19-21)

¹⁹ அப்பொழுது, சீஷர்கள் இயேசுவினிடத்தில் தனித்து வந்து: அதைத் துரத்திவிட எங்களால் ஏன் கூடாமற்போயிற்று என்று கேட்டார்கள்.

²⁰ அதற்கு இயேசு: உங்கள் அவிசவாசத்தினாலேதான்; கடுகு விதையளவு விசுவாசம் உங்களுக்கு இருந்தால் நீங்கள் இந்த மலையைப் பார்த்து, இவ்விடம் விட்டு அப்புறம் போ என்று சொல்ல அது அப்புறம் போம்; உங்களால் கூடாத காரியம் ஒன்றுமிராது என்று மெய்யாகவே உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்.

²¹ இந்த ஜாதிப் பிசாசு ஜெபத்தினாலும் உபவாசத்தினாலுமேயன்றி மற்றெவ்விதத்தினாலும் புறப்பட்டுப் போகாது என்றார்.

வசனம் 19. அந்த இளைஞனிடத்திலிருந்து பிசாசை துரத்திய பின்பு, சீஷர்கள் இயேசுவினிடத்தில் தனித்து வந்தார்கள். மாற்கு 9:28 இந்த பகுதி ஒரு வீட்டிலே நடந்ததாகச் சொல்லுகிறது. சீஷர்கள் இயேசுவினிடத்தில், “அதைத் துரத்திவிட எங்களால் ஏன் கூடாமற்போயிற்று”? என்று கேட்டார்கள்? கிரேக்க மொழியில், “எங்களால்” என்பது ஒரு வலியுறுத்தலான சொல். இயேசுவிடத்திலிருந்து அற்புத வல்லமையை பெற்றுக் கொண்ட பிறகு, பிசாசுகளை துரத்துவதில் அவர்கள் எப்போதுமே வெற்றி கண்டிருந்தனர் எனத் தெரிகிறது (மாற்கு 6:7, 13).

வசனம் 20. அவர்களுடைய கேள்விக்கு மறுமொழியாக, முதலாவதாக [அவர்களுடைய] அற்ப விசுவாசத்தினால் தான் என்று இயேசு சொன்னார். அவர்களுடைய அற்ப விசுவாசத்தை இயேசு கண்டித்து உணர்த்த வேண்டிய தாயிருந்தது (6:30; 8:26; 14:31; 16:8). அவர் தொடர்ந்து, ஒரு கடுகு விதையளவு விசுவாசம் அவர்களுக்கு இருந்தால், அவர்கள் ஒரு மலையையே அப்புறம் போகச் செய்ய முடியும் என்றார். கடுகு விதை சிறியதாக இருப்பதால் அது பழமொழிக்கு பயன்படுத்தப்பட்டது (13:31, 32ன் விளக்க குறிப்பைக் காண்க),

மலை அளவுக்கும் ஸ்திரத்தன்மைக்கும் அறியப்பட்ட ஒன்று. மறுபடியும் ஒருமுறை, இயேசு பெரிதான ஒன்றை சிறியதுடன் ஒப்பிட்டு அவைகளின் வேறுபாட்டை விளக்கப்படுத்துகிறார் (காண்க 7:3, 4; 19:24; 23:24).

தம்முடைய சீஷர்கள் மலையை உண்மையில் எப்படி நகர்த்துவது என்ற போதனையை இயேசு கொடுக்கவில்லை. அவரோ அவருடைய சீஷர்களோ எப்போதாகிலும் அப்படி ஒரு முயற்சியை எடுத்தார்களா என்பதற்கான ஆதாரம் இல்லை. “ஒருவர் மலையைப் பெயர்ந்து போகச் செய்வது” என்று குறிப்பிட்டால் அந்த நபருடைய பலத்தை அப்படிச் சொல்லி, சூழ்ந்திருக்கிற மலை போன்ற பிரச்சனையை வெற்றிகொள்ளும் தன்மையை குறிப்பிடுவதாகும் (21:21; 1 கொரிந்தியர் 13:2). வில்லியம் பர்க்லே பின்வருமாறு எழுதினார்,

பெரிய போதகர் ஒருவர், வசனங்களை உண்மையாகவே விளக்கப்படுத்தி அர்த்தத்தை சரியாகச் சொல்வாரானால், வழக்கமாக அவர் வேரோடு பிடுங்குபவர் என்றோ மலைகளை தூள் பறக்கச் செய்கிறவர் என்றோ அறியப்பட்டிருப்பார். கடினமான சூழ்நிலைகளை அப்புறப்படுத்துவது என்ற உண்மையை விளக்கிச் சொல்லும் சொற்றொடராக மலையை வேரோடு பிடுங்குதல், பிளந்து போடுதல், தூள்பறக்கச் செய்தல் ஆகிய வார்த்தை பயன்படுத்துவர். இதை நேரடிப் பொருளிலோ சரீரப்பிரகாரமான ரீதியிலோ பொருள்படத்தக்கதாக எடுத்துக் கொள்ளும்படி ஒருபோதும் குறிப்பிடவில்லை ... அவர் சொன்னதன் பொருள் என்னவெனில் “உங்களுக்கு போதிய விசுவாசமிருந்தால், எல்லாவித கஷ்டங்களை சரிசெய்து கொள்ளக் கூடும், மிகவும் கடினமான பிரயாசங்கள் கூட சாதித்துக் காட்ட முடியும்.” தங்கள் பாதையில் இருக்கும் மலைபோன்ற கஷ்டத்தை தேவனிடத்தில் உள்ள விசுவாசம் எனும் கருவியால் அப்புறப்படுத்திவிட முடியும்.²

இந்தப் புரிந்து கொள்ளுதலை இயேசுவின் மறு உறுதிவாக்காகிய, **உங்களால் கூடாத காரியம் ஒன்றுமில்லை** என்று சொல்லுவதின் மூலம் ஆதாரமாக்குகிறார். தங்கள் பெலம் தேவனிடத்திலிருந்து வந்தது என்பதை மறந்து போனவர்களாய் சீஷர்கள் தங்கள் சுய பலத்தை சார்ந்திருந்திருக்கக் கூடும்.

வசனம் 21. அவர்களால் கூடாமற்போனதற்கான இரண்டாவது விளக்கமாக இந்த ஜாதிப்பிசாசுகளை துரத்துவது கடினம் ஏனெனில் அதற்கு மிகுந்த ஜெபமும் உபவாசமும் தேவை என்று குறிப்பிட்டார். அவருடைய சொல்நடையைக் கண்ணுறும் போது, வித்தியாசப்பட்ட பெலனையுடையவைகளாக பலதரப்பட்ட பிசாசுகள் இருப்பதைச் சுட்டிக் காட்டுகிறது.

அநேக பழங்காலச் சுவடிகளில் 21ல் வசனம் இல்லாமையால் இந்த வசனத்தை ஏற்றுக் கொள்ளலாமா வேண்டாமா என்பதில் கேள்வி எழுப்பப்படுகிறது. NASB வேதாகமத்தில் இந்த வசனம் சேர்க்கப்பட்டு அடைப்புக் குறிக்குள் அச்சிடப்பட்டுள்ளது. Bruce M. Metzger இந்த வசனத்தை மாற்கு 9:29 லிருந்து எடுத்துக் கொண்டு, நகல் எடுத்தவர்கள் இதைப் உட்புகுத்தியிருக்கலாம் என்று கருதுகிறார். அதில், இயேசு “இந்த ஜாதிப் பிசாசு

ஜெபத்தினாலேயன்றி வேறெதினாலும் போகாது” என்று மட்டும் சொன்னார். ஆகிலும் பழங்கால மாற்கு எழுத்துச் சுவடிகளில் “உபவாசத்தாலும்” எனும் வார்த்தையை சேர்த்திருப்பதாக குறிப்பிடப்படுகிறது (காண்க KJV).³

வரவிருந்த தமது மரணத்தைக் குறித்து இயேசுவின் இரண்டாவது பிரகடனம் (17:22, 23)

²² அவர்கள் கலிலேயாவினிலே சஞ்சரிக்கும் போது, இயேசு அவர்களை நோக்கி, மனுஷகுமாரன் மனுஷர் கைகளில் ஒப்புக்கொடுக்கப்படுவார்;

²³ அவர்கள் அவரைக் கொலை செய்வார்கள்; ஆகிலும் மூன்றாம் நாளிலே உயிர்த்தெழுந்திருப்பார் என்றார். அவர்கள் மிகுந்த துக்கமடைந்தார்கள்.

வசனங்கள் 22, 23. இயேசு தமது எஞ்சிய பூமிக்குரிய வாழ்க்கை காலத்தில் திரளான கூட்டத்தாருடன் அதிக நேரம் செலவிடாமல் தமது அப்போஸ்தலருடன் செலவிட்டார். இந்த நாட்களில், தம்மை நெருங்கிக் கொண்டிருந்த மரணத்தைக் குறித்தே அதிகமாக அடிக்கடி அவர்களுக்கு நினைப்பூட்டினார். அவர் அவர்களிடம் இரண்டாம்முறை மிக விளக்கமாகப் பேசினார் (காண்க 16:21க்கான விளக்கவுரை).

உணர்ச்சிகரமான இந்த முன்னுரைத்தல் இதற்குமுன் சொல்லப்பட்டதைக் காட்டிலும் சுருக்கமானது, எருசலேமில் இயேசு மரிப்பார் என்ற இடத்தின் பெயர் இங்கே விடுபட்டுள்ளது. கூடுதலாக, மூப்பர்கள், பிரதான ஆசாரியர்கள், மற்றும் வேதபாசர்கள் - ஆகிய அவரை மரண ஆக்கினைக்குள்ளாக்கும் நபர்களுடைய பெயர்பட்டியல் விடப்பட்டுள்ளது. புதிதாக மனுஷகுமாரன் மனுஷருடைய கையில் ஒப்புக்கொடுக்கப்படுவார் என்கிற புதிய ஒரு வாக்கியத்தை சேர்த்துப் போடுகிறார். கர்த்தர் தாம் யூதாவினால் காட்டிக் கொடுக்கப்படுவார் என்பதை அநேகமாக பேசியிருக்கலாம், ஆகிலும் அந்த அப்போஸ்தலனுடைய பெயரை அவர் குறிப்பிட வில்லை.⁴ அவர் முதலில் யூதமத தலைவர்கள் கையில் தான் ஒப்புக்கொடுக்கப்படுவார். அவர்கள் தான் யூதாஸோடு இரகசிய உடன்படிக்கை ஏற்படுத்தி காட்டிக் கொடுக்கச் செய்திருந்தனர் (26:47, 48). சனகெரிப் சங்கத்தின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்த தேவாலயத்து காவற்சேவகர் (“பிரதான ஆசாரியர்களின் ஊழியர்கள்”; யோவான் 18:3) இயேசுவை (கெத்செமனே) தோட்டத்தில் பிடிக்கிற பொறுப்பில் வந்தார்கள்.⁵ யூதர்கள் அவர் மீது பொய்யும் அவதூறுமான வழக்குகளை அடிக்கடி தொடுத்து, அவரை நிந்தித்து, அடக்குமுறையில் அவரை அவமானப்படுத்தினர் (26:57-68; யோவான் 18:12-14), பிறகு பிலாத்துவினிடத்தில் ஒப்புக் கொடுத்து அவரைச் சிலுவையில் அறையும்படி வற்புறுத்தினர் (27:1, 2, 19-23).

இயேசு தாம் மூன்றாம் நாளில் உயிர்த்தெழுந்திருப்பார் என்று தீர்க்கதரிசனமாகச் சொன்னார் (காண்க 16:21 ந்கான விளக்கவுரை). அவர் சிலுவையில் அறையப்பட்டு பிறகு மூன்றாம் நாளில் உயிர்த்தெழுந்ததன் மூலம் இது நிறைவேறியது. இயேசு வெள்ளிக்கிழமை சிலுவையில் அறையப்பட்டு மாலை 6.00 மணிக்குள் அவர் சரீரம் அங்கிருந்து அகற்றப்பட்டு இப்படியாக ஓய்வு நாளுக்கு முன் விரைவாக கல்லறையில் வைக்க ஏதுவாக்கினார் (27:57-61; மாற்கு 15:42-47; லூக்கா 23:50-55; யோவான் 19:31-42). ஓய்வு நாள் முழுவதும்

அவருடைய சரீரம் கல்லறையில் இருந்தது (27:62-66; லூக்கா 23:56). பின்பு வாரத்தின் முதல் நாளிலே அதிகாலை வேளையில் எழுந்து வந்தார் (28:1-7; மாற்கு 16:1-8; லூக்கா 24:1-7; யோவான் 20:1-9).

அப்போஸ்தலர்கள் இயேசு முன்னுரைத்தவைகளை, குறிப்பாக அவர் உயிர்த்தெழுந்து வருவார் என்று முன்னுரைத்த காரியத்தை, விசுவாசிக்க வில்லை (மாற்கு 9:32). மனுஷர்கள் அவரைக் கொலை செய்வார்களென்பதில் கவனம் செலுத்தினர், மற்றும் அது அவர்களை ஆழமான வியாகுலத்தில் ஆழ்த்தியது.

வரிசெலுத்துதல் (17:24-27)

²⁴ அவர்கள் கப்பர்நகூமில் வந்தபோது, வரிப்பணம் வாங்குகிறவர்கள் பேதுருவினிடத்தில் வந்து; உங்கள் போதகர் வரிப்பணம் செலுத்துகிறதில்லையா என்று கேட்டார்கள். செலுத்துகிறார் என்றான்.

²⁵ அவன் வீட்டிற்குள் வந்தபோது, அவன் பேசுகிறதற்கு முன்னமே இயேசு அவனை நோக்கி: சீமோனே, உனக்கு எப்படித் தோன்றுகிறது? பூமியின் ராஜாக்கள் தீர்வையையும் வரியையும் தங்கள் பிள்ளைகளிடத்திலோ, அந்நியரிடத்திலோ, யாரிடத்தில் வாங்குகிறார்கள் என்று கேட்டார்.

²⁶ அதற்குப் பேதுரு; அந்நியரிடத்தில் வாங்குகிறார்கள் என்றான். இயேசு அவனை நோக்கி, அப்படியானால் பிள்ளைகள் அதைச் செலுத்த வேண்டுவதில்லையே.

²⁷ ஆகிலும் நாம் அவர்களுக்கு இடறலாயிராதபடிக்கு, நீ கடலுக்குப் போய் தூண்டில் போட்டு, முதலாவது அகப்படுகிற மீனைப் பிடித்து, அதின் வாயைத் திறந்துபார்; ஒரு வெள்ளிப் பணத்தைக் காண்பாய்; அதை எடுத்து எனக்காகவும் உனக்காகவும் அவர்களிடத்தில் கொடு என்றார்.

வசனம் 24. செசரியா பிலிப்பைக்குப் பயணம் செய்த பிறகு (16:13), மறுரூப மலையில் இருந்த பிறகு (17:1), இயேசுவும் அப்போஸ்தலர்களும் கலிலேயாவுக்குத் திரும்பினார்கள் (17:22). அங்கிருந்து கப்பர்நகூமுக்குப் போனார்கள். இந்தப் பட்டணத்துக்குப் போவது இதுவே கடைசிப் பயணமாக இருக்கும் - இது அவர் மரிப்பதற்காக எருசலேமுக்குப் போவதற்கு முன் அவருடைய ஊழியத்தின் செயல்பாடுகளுக்கு அடித்தளமாக - இருந்தது (காண்க 19:1; 21:1).

இரண்டு அரை வெள்ளிக்காசு - வரி⁶ என்பது தேவாலயத்து வரியாக வசூலிக்கப்பட்டது. அதன் துவக்கத்தில், ஆசரிப்புக் கூடாரத்தை பராமரித்து, அதன் பணிகளை நடப்பிப்பதற்காக, நியாயப் பிரமாணத்தில் (half-shekel) வரி கேட்கப் பட்டதும் ஒவ்வொருவரும் அதற்கு கடமைப்பட்டவர்களுமாய் இருந்தனர் (யாத்திராகமம் 30:11-16). இந்த வரி வருடாந்திர வரியாக இருக்க நோக்கங் கொண்டிருந்ததா இல்லையா என்பது விவாதிக்கப்பட்ட ஒரு கேள்வியாயிருந்தது. நடைமுறையில், வரிசெலுத்துவது ஒரு தற்காலிகமானதாகத் தோன்றுகிறது. ஆகிலும், தேவைப்படும் சூழ்நிலை உருவாகும் போதெல்லாம் வரிசெலுத்துவது புதுப்பிக்கப்பட்டது (2 நாளாகமம் 24:6, 9; நெகேமியா 10:32).⁷ இயேசு பூமியிலிருந்த நாட்களில், இருபது வயதும் அதற்கு மேற்

பட்டவர்களுமாகிய ஆண்களிடம் வருடந்தோரும் வரி வசூலிக்கப்பட்டது.

வரிவசூலித்தவர்கள் எருசலேமிலிருந்த தேவாலயத்து காவற்சேவகர்கள். ஆதார் மாதம், பஸ்காவுக்கு முன் (நிசான் மாதத்தில்), அவர்கள் வரி வசூலித்து வரும்படி இஸ்ரவேல் நாடு முழுவதும் அனுப்பப்படுவார்கள். பாபிலோனியா அடிமைத்தனத்துக்குப் பின் உலகெங்கும் சிதறிப்போன யூதர்களிடமும் வரிவசூல் செய்யப்பட்டது.⁸ ரோமர்கள் யூதமதத் தலைவர்கள் இந்த வரியைத் தொடர்ந்து வசூலித்துக் கொள்ள அனுமதித்தனர். கி.பி. 70ல், எருசலேமிருந்த தேவாலயம் அழிக்கப்பட்ட பின்பு, வெஸ்பாசியன் இந்த இரண்டு அரைச்சேக்கல் வரி ரோமாபுரியிலிருந்த ஜூபிட்டர் கேபிட்டோலின்ஸ் கோவிலுக்கு பயன்படுத்தச் செய்தான்.⁹ நாட்டுப் பற்றுக்கு அடையாளமாயிருக்க வேண்டிய வரி, ரோமர்களுக்கு யூதர்கள் அடிமை களாயிருந்ததை நினைவுகூருவதாக மாறிப்போனது.

இந்தக் காட்சியில் மற்றுமொரு முறை **பேதுரு முக்கிய பங்காற்றுகிறார்** (காண்க 14:28-32; 15:15; 16:16-19, 22, 23; 17:4). **வரிவசூலிப்பவர்கள் அவனைக் கேட்டார்கள், உங்கள் போதகர் வரிப்பணம் செலுத்துவதில்லையா?** இந்தக் கேள்வி கிரேக்க மொழி அமைப்பும்படி. ou, எனும் எதிர்மறையில் ஒரு வார்த்தையின் சிறுபகுதியாகப் பயன்படுத்தப்பட்டது, உறுதிப்படுத்திக் கொள்ள எதிர்பார்ப்புடன் கேட்கப்பட்ட கேள்வி என்பதை சுட்டிக் காட்டுகிறது. வியோன் மோரீஸ் என்பவர் குறிப்பிடுகையில், அந்த வரி வசூலிப்போர் பேதுருவிடம் ஒரு நயமான நினைவுடுத்துதலை கையாண்டு வரிபாக்கியிருப்பதை குறிப்பிட்டனர்.¹⁰ இதற்கு நேர்மாறாக, Michael J. Wilkins அவர்களின் கேள்வி (இயேசுவையும்) பேதுருவையும் சிக்க வைக்கக் கேட்ட ஒரு மறைமுக முயற்சி என்று சொன்னார். யாரெல்லாம் வரி செலுத்த வேண்டும் என்று யூதர்கள் விவாதித்து, வைத்திருந்த காரியம் தான் அது!¹¹ **இயேசு** தேவாலய வரி செலுத்துவதில் கடமைதவறினார் என்னும் குற்றத்தை நிரூபிக்க அந்த சேவகர்கள் முயற்சித்திருக்கலாம்.¹²

வசனம் 25. தேவாலயத்து வரியை இயேசு செலுத்துகிறாரா என்று கேட்டதற்கு, பேதுரு, **செலுத்துகிறார்** என்றார். பேதுரு இயேசுவோடு கூட மூன்றாண்டு காலம் இருந்திருக்கிறபடியால் அவர் வருடாந்தர வரி கட்டுவதை இதற்கு முன் பார்த்திருக்கக்கூடும்.

பேதுரு வீட்டிற்குள் வந்தபோது, **இயேசு அவரிடம் முதலில் பேசினார்;** பேதுரு பேச சந்தர்ப்பத்தை எடுத்துக் கொள்வதற்கு முன்பாகவே இயேசு பேச ஆரம்பித்தார். வெளியிலே அவர்கள் பேசிக் கொண்டிருந்ததை கர்த்தர் கேட்டிருக்கலாம் அல்லது அதைக் குறித்த அற்புத அறிவைப் பெற்றிருக்கலாம் (காண்க 9:4; 12:25). இயேசு ஒரு கேள்வியுடன் துவங்கினார், **சீமோனே, உனக்கு எப்படித் தோன்றுகிறது?** ஒரு காரியத்தைக் குறித்த சிந்தனையோடே பொதுவாக இயேசு இப்படிப்பட்ட கேள்விகளைக் கேட்டு கேட்பவர்களின் கவனத்தை கிளறிவிடுவதுண்டு (18:12; 21:28; 22:42). தொடர்ந்து அவர், **பூமியின் ராஜாக்கள் தீர்வையையும் வரியையும் தங்கள் பிள்ளைகளிடத்திலோ, அந்நியரிடத்திலோ யாரிடத்தில் வாங்குகிறார்கள்?** என்று கேட்டார். அவருடைய ஒப்புமை “பூமியின் ராஜாக்களின் செயல்பாடு,” அல்லது அஞ்ஞான ஆட்சியாளர்களின் செயல்பாடுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தது (1 ராஜாக்கள் 4:34; சங்கீதம் 2:2). வித்தியாசப்பட்ட

வரிமுறைகள் குறிப்பிடப்படுகிறது. “சங்கவரி” (*telos*) பொருட்களின் மீது விதிக்கப்படும் தீர்வை (9:9), தலைவரி என்பது (*kēnsos*) ஜனத்தொகையை அடிப்படையாகக் கொண்டு செலுத்தப்படும் வரி (22:17)யைக் குறிப்பிடுகிறது. இது லத்தீன் வார்த்தையான *census* என்பதிலிருந்து வந்த வார்த்தை.

வசனம் 26. பேதுரு பிரதியுத்தரமாக, அந்நியர்களிடம், என்றார். அதற்கு இயேசு, அப்படியானால் பிள்ளைகள் அதைச் செலுத்த வேண்டுவதில்லையே, என்றார். ஆட்சி செய்யும் ஒருவனுடைய சொந்த மக்கள் அவனுடைய இராஜ்யத்தில் வரிசெலுத்துவதிலிருந்து விலக்கு அளிக்கப்படுகின்றனர். இயேசு தேவனுடைய குமாரனானதாலும் (16:16; 17:5) தேவாலயம் அவருடைய “பிதாவின் வீடாயிருப்பதாலும்” (லூக்கா 2:49; யோவான் 2:16; காண்க 12:6), தேவாலயத்து வரிகட்டுவதிலிருந்து அவருக்கு விலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். தேவனே, தமது குமாரனுக்கு வரி விதிக்க மாட்டார். அவருடைய குடும்பத்தில் புத்திர சுவீகாரமாக்கப்பட்டவர்களாகிய இயேசுவின் சீஷர்களுக்கும் வரிவிதிக்கமாட்டார்.

வசனம் 27. தேவாலயத்து காவற்சேவகர்களை வருத்தப்படுத்தாதபடிக்கு வரியை அவர்கள் செலுத்துமபடி யோசனை சொன்னார். அவசியமில்லாமல் ஜனங்களை இடறலடையச் செய்ய வேண்டாம் என்று இயேசு தம்முடைய சீஷர்களுக்குப் போதித்தார் (18:5-7), சிலவேளைகளில் - விசுவாச விஷயத்தில் - மற்றவர்களை வருத்தப்படுத்த வேண்டியது அவசியமே என்று இயேசு ஆலோசித்தார் (13:57; 15:12-14).

வரிசெலுத்தத் தேவையான பணம் மிகவும் வழக்கத்துக்கு மாறான வழியில் பெறப்பட்டது. கர்த்தர் பேதுருவினிடத்தில் கடலுக்குப்போய் தூண்டில் போடும்படி சொன்னார். கலிலேயாக் கடலில் பலதரப்பட்ட வலைகளை வீசி மீன் பிடித்ததாக சவிசேஷங்களில் அநேக வசனங்கள் உள்ளன, ஆனால் தூண்டில் போட்டு மீன்பிடிக்கச் சொன்ன ஒரே வசனம் இதுதான். பேதுரு தான் பிடிக்கும் முதல் மீனின் வாயைத் திறக்கும்படியும், அதிலே தனக்கும் ஆண்டவருக்குமாக வரிசெலுத்த ஒரு சேக்கல் பணத்தைக் காண்பார் என்றும் சொல்லப்பட்டார்.¹³

ஒரு “சேக்கல்” என்பது உண்மையில் ஒரு “stater” (*statēr*), நான்கு அரை வெள்ளிக்காசுக்கு சமமானது.¹⁴ இரண்டு பேருக்கும் சேர்த்து இரண்டு அரை வெள்ளிக் காசு (அரை சேக்கல்) வரி மட்டுமே கட்ட அது போதுமானதாக இருந்தது. இயேசுவின் நாட்களில் அரைவெள்ளிக் காசு என்பது மிக அபூர்வமாக நாணயமாக்கப்பட்டதால், இரண்டு நபர்களுக்கு ஒன்றாக காற்பங்காக கணக்கிட்டு அல்லது ஒரு ஸ்டேட்டர் எனக் கணக்கிட்டு ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது.¹⁵

கர்த்தருடைய அற்புதம் அநேக ஒப்பிட இயலாத அமைப்புகளை கொண்டிருந்தன. அது மட்டுமே ஒன்று அதில் (1) பணம் இடம் பெற்றிருந்தது, (2) தமக்கென்று பயன்படுத்தின காரியம் இடம் பெற்றிருந்தது, (3) ஒரே ஒரு மீன் உட்படுத்தப்பட்டது, (4) மற்றும் மீன் பிடிக்கப்பட்டதா என்பதற்கான முடிவு பதிவு செய்யப்படாதது. முடிவு பதிவு செய்யப்படாவிட்டாலும், இயேசு அப்படிச் செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லிவிட்டதால் அற்புதம் நிச்சயமாக நிகழ்ந்தது.

இந்த அற்புதம் தேவன் தம் பிள்ளைகளுக்கு அளிப்பை முன் ஏற்பாடு

செய்து வைத்திருந்ததை முக்கியத்துவப் படுத்துகிறது. பட்டுப்போன அத்திமரத்தைப் போல (21:19), இந்த அற்புதம் அடிப்படைச் சத்தியத்திற்கு ஒரு “அடையாளத்தை” அளிக்கிறது.¹⁶ அந்தச் சத்தியம் இதுதான்: தேவன் தமக்கு சொந்தமானவர்களுக்கு முன் ஏற்பாடுகளைச் செய்கிறார், Craig S. Keener இப்படியாகச் சொல்லுகிறார்: “ராஜாவின் பிள்ளைகளுக்கு ராஜா பணம் கொடுத்து வரி செலுத்தச் சொல்லுவதால் அவர்கள் வரி செலுத்த முடியும்.”¹⁷

◇◇◇◇◇ பாடங்கள் ◇◇◇◇◇

கடுகு விதை குறித்த கோட்பாடுகள் (17:20)

வல்லமையான காரியங்களை நாம் நினைக்கிற போதெல்லாம், பெரும்பாலும் பெரிய காரியங்களை நினைத்துப் பார்க்கிறோம். இயேசு, எப்படியிருப்பினும், தமது அப்போஸ்தலர்களிடம் அற்பமான (சிறிய) காரியங்களில் உள்ள வல்லமையைக் குறித்து பேசுகிறார். இயேசுவின் வார்த்தையில், அது அற்பமான விதையாக இருந்தபோதிலும், கடுகு விதைக்கு வல்லமையும் திறமையும் இருக்கிறது என்பது தான் (13:31, 32; லூக்கா 17:6). இந்த சிறிய விதை தனது நிர்ணயிக்கப்பட்ட விதியை நிறைவேற்ற, முதலாவது அது நாட்டப்பட வேண்டும்.

17:20ல் நமது கர்த்தருடைய சுருக்கமான வாக்கியத்திலிருந்து அநேக கடுகு விதை கருத்துக்களைக் கண்டறிகிறோம். இந்த கருத்துக்களை செயல்விளக்கப்படுத்த விசுவாசம் தேவைப்படுகிறது (17:14-21). சிலவற்றை நாம் சோதித்தறிவோம்.

1. நிறைய காரியங்களை செயல்படுத்த நமக்கு குறைவான முயற்சி மட்டுமே தேவைப்படுகிறது.

2. நல்ல ஒரு அறுவடையை அடைய ஆயத்தப்படுத்துவதில் விடா முயற்சியும் நாட்டப்படுவதில் நமது செயலாக்கமும் தேவை.

3. நாம் தேவனுடைய போதனையைக் கற்றுக் கொள்வதாலும் போதிப்பதாலும், ஜெபிப்பதாலும், மற்றவர்களோடு சவிசேஷத்தை பகிர்ந்துகொள்வதாலும், நம்மையே முழுமையாய் அர்ப்பணிப்பதாலும், தேவையுடையோருக்கு உதவிசெய்வதாலும், நமக்குக் கிடைத்த ஆசீர்வாதங்களுக்காக நன்றியுடையவர்களாயிருப்பதாலும் நாம் “கடுகு விதையை நடுகிறோம்.”

4. நாம் கடுகு விதையை நடுவதில் சிந்தித்துப் பார்ப்பது மட்டுமல்லாது பேசுவதும் உட்படுத்தப்படுகிறது. பேசுவதோடு மட்டுமல்லாது செய்வதையும் உட்படுத்துகிறது. நிலைமைகள் சாதகமாக இருக்கும் போதே நட வேண்டியது அவசியமாகிறது.

குறிப்புகள்

¹“சந்திரரோகம்” எனும் பதம் இலத்தீன் வார்த்தையாகிய லானாடிக்கலிலிருந்து வந்தது, இவ்வார்த்தை “சந்திரனுக்கும்” தொடர்புடைய (லானா) ஒன்று. ²William Barclay, *The Gospel of Matthew*, vol. 2, 2d ed., *The Daily Study Bible* (Philadelphia: Westminster Press, 1958), 184-85. காண்க Talmud *Sanhedrin* 24a; *Baba Bathra* 3b; *Berakoth* 64a. ³Bruce M.

Metzger, *A Textual Commentary on the Greek New Testament*, 2d ed. (Stuttgart: German Bible Society, 1994), 35, 85. ⁴“ஓப்புக் கொடுத்தல்” எனும் கிரேக்கப் பதம் (*paradidōmi*) யூதாஸின் காட்டிக் கொடுத்தலுக்கு அடிக்கடி பயன்படுத்தப்படுகிறது. எப்படியிருப்பினும், மகத்துவமுள்ள தேவனுடைய தெரிவின்படி தமது குமாரன் பாடுபட்டு மரிக்கும்படி ஓப்புக் கொடுத்த காட்சி மற்ற வசனப்பகுதிகளில் காணப்படுகிறது (ஏசாயா 53:6, 12 [LXX]; ரோமர் 4:25; 8:32). ⁵இந்த யூத சேவகர்கள் ரோம போர்சேவகர்களுடன் இயேசுவை பிடிக்கும்படி சென்றனர் (யோவான் 18:3, 12). ⁶கி.பி. முதல் நூற்றாண்டில், இரண்டு அரை வெள்ளிக்காசுகள் (அரை வெள்ளிக்காசுகள்) அரைச்சேக்கலுக்கு சமமானது. (Josephus *Antiquities* 3.8.2.) ⁷Mishnah *Shekalim* 2.4. ⁸Idid., 1:1, 3; Josephus *Antiquities* 16.2.3; 16.6.2-5; 18.9.1. ⁹Josephus *Wars* 7.6.6; Dio Cassius *Roman History* 65.7.2; Suetonius *Lives of the Caesars*: Domitian 12.12. ¹⁰Leon Morris, *The Gospel according to Matthew*, Pillar Commentary (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1992), 452.

¹¹மிஷ்னாவின் கூற்றுப்படி, லேவியர்கள், இஸ்ரவேலர்கள், யூதமார்க்கத்தமைந்தவர்கள் மற்றும் விடுதலைபெற்ற அடிமைகள் அனைவரும் வரிசெலுத்த கடமைப்பட்டவர்கள். ஸ்திரீகள், அடிமைகள், மைனர்கள், ஆகியோர் வரிசெலுத்த கடமைப்பட்டவர்களல்ல, ஆகிலும் அவர்களுடைய பணம் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது, ஆசாரியர்கள் வரிசெலுத்த வேண்டுமா வேண்டியதில்லையா என்று ஒரு கேள்வி நிலைத்திருக்கிறது, புறஜாதிகளிடமிருந்தும் சமாரியர்களிடமிருந்தும் பணம் ஏற்றுக் கொள்ளப்படவில்லை. (Mishnah *Shekalim* 1.3-5.) சவக்கடலில் கிடைக்கப்பெற்ற தோல் சுருள்படி, கும்ரான் பகுதியில் வாழ்ந்தவர்கள் தேவாலய வரியை வாழ்நாள் காலத்துக்கும் ஒருமுறை மட்டும் செலுத்துவார்கள், வருடந்தோறும் செலுத்துவதற்குப் பதிலாக அப்படிச் செய்தார்கள். (வேதாகமப் பிரமாணங்களின் கட்டளைகள்.) ¹²Michael J. Wilkins, “Matthew,” in *Zondervan Illustrated Bible Backgrounds Commentary*, vol. 1, *Matthew, Mark, Luke*, ed. Clinton E. Arnold (Grand Rapids, Mich.: Zondervan, 2002), 110. ¹³வேறே உதாரணங்கள் மீனுக்குள்ளிருந்து கண்டுபிடிக்கப்படும் விலைமதிப்புள்ள - கடல் நாயிரிருந்து கடைந்தெடுக்கப்படும் மோதிரம் மற்றும் விலையுயர்ந்த கல் - ஆகியவை புராதன இலக்கியங்களில் கூறப்பட்டுள்ளன. (Herodotus 3.41, 42; Talmud *Shabbath* 119a.) ¹⁴Josephus *Antiquities* 3.8.2. ¹⁵David Hill, *The Gospel of Matthew*, The New Century Bible Commentary (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1972), 271-72. ¹⁶காண்க Donald A. Hagner, *Matthew 14—28*, Word Biblical Commentary, vol. 33B (Dallas: Word Books, 1995), 512. ¹⁷Craig S. Keener, *A Commentary on the Gospel of Matthew* (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1999), 446.